

صاحب وسائل در باب ۳۱ و ۳۲ از ابواب مواقیت الصلاة روایات مربوط به جمع بین صلاتین را ذکر کرده، عنوان باب ۳۱ این است که "باب جواز الجمع بین الصلاتین فی وقت واحد جماعة و فرادی لعذر" ، عنوان باب ۳۲ این است که "باب جواز الجمع بین الصلاتین لغير عذر ايضاً".

روایاتی را به عنوان نمونه از این دو باب می خوانیم:
خبر اول: ﴿مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ،
عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي نَصْرٍ،
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَنَانٍ قَالَ: شَهِدْتُ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ
لِلْيَلَةِ مُطِيرَةً فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،
فَحِينَ كَانَ قَرِيبًا مِنَ الشَّفَقِ نَادَوْا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
فَصَلَوْا الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَمْهَلُوا النَّاسَ حَتَّىٰ صَلَوْا رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ
قَامَ الْمَنَادِيُّ فِي مَكَانِهِ فِي الْمَسْجِدِ فَأَقَامَ الصَّلَاةَ
فَصَلَوْا الْعَشَاءَ ثُمَّ انْصَرَفَ النَّاسُ إِلَىٰ مَنَازِلِهِمْ، فَسَأَلَتْ
أُبَيْ عَبْدَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: نَعَمْ قَدْ كَانَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَمِلَ بِهِذَا﴾.

خبر سنداً صحيح است.

خبر دوم: ﴿مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ الْحَسِينِ يَأْسِنَادُهُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَنَانَ، عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمَعَ بَيْنَ الظَّهَرِ وَالْعَصْرِ بِأَذَانِ إِقَامَتِينَ، وَجَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعَشَاءِ فِي الْحَضْرِ مِنْ غَيْرِ عَلَةٍ بِأَذَانِ وَاحِدٍ وَإِقَامَتِينَ﴾.

اسناد شیخ صدوق به عبدالله بن سنان صحیح است.

جلسہ ۵۹ یکشنبہ ۲۲ / ۱۰ / ۹۸

۹۸ / ۱۰ / ۲۲

یکشنبہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع: تشخيص اوقات/مواقيت الصلاة

بحث اخیر ما درباره جمع بین صلاتین یعنی خواندن ظهر و عصر یا مغرب و عشاء پشت سر هم بود، این مسئله در فقه عامه و خاصه بسیار مهم است و زیر ساخت و روشه دارد.

مطلوب اول اینکه جمع بین دو نماز(ظہرین یا عشاپناین) بدون فاصله طبق مبنای فقهی شیعه و اخبار و فرهنگ اهل بیت علیهم السلام اشکالی ندارد ولی عامه اوقات نماز را متباین و متعاير می دانند و دیگر قائل به وقت مشترک نیستند یعنی اول ظهر اذان می گویند و نماز ظهر را می خوانند و بعد از یکی دو ساعت در عصر مجدد اذان می گویند و نماز عصر را می خوانند و مغرب و عشاء را نیز به همین صورت می خوانند و این از زمان خلفاء و بنی امیه و بنی عباس بوده تا به حالا برخلاف ما شیعیان که اینطور قائل نیستیم و قبل اخبار مربوط به این مطلب را خوانندیم.

مطلوب دیگر اینکه اقوال فقهاء در کتب فقهی بسیار مهم هستند و مطلب را روشن می کنند، برای نمونه کتابی هست بنام "المغنی" که اقوال عامه در آن بیان شده، در جلد دوم از المغنی مسائل مربوط به جمع بین صلاتین مطرح شده که اکثر فقهاء عامه جمع بین صلاتین را نفی کرده اند اما وقتی به صحاح سته و یا دیگر کتب روائی عامه مراجعه می کنیم می بینیم که مسئله جمع بین صلاتین وجود دارد ولی فتوای آنها با این کت فرق دارد.

^١ وسائل الشيعة،شيخ حر عاملی، ج ٣، ص ١٥٩، ابواب مواقیت الصلاة، باب ٣١، حدیث ١، ط الاسلامہ.

^٢ وسائل الشيعة،شيخ حر عاملی، ج ٣، ص ١٦٠، ابواب مواقیت الصلاة، باب ٣٢، حدیث ١، ط الاسلامہ.

عن أحمد بن محمد مثله إلا أنه قال: بعد سقوط الشفق.^١.

تمام اخبار مورد عمل اصحاب و فقهاء هستند لذا اگر بعضی از رجال حدیث ضعیف باشند بخاطر عمل اصحاب ضعفus جبران می شود.

قبل اعرض کردم که "لکل صلاة وقتان" لذا افضل تفریق بین صلاتین است ولی خب چون وقت زیادی می گیرد جمع نیز جایز می باشد.

آخرین خبری که امروز می خوانیم این خبر است:^٢ و عن علي بن عبد الله الوراق، و علي بن محمد القزویني جمیعاً، عن سعد ابن عبد الله، عن العباس بن سعيد الأزرق، عن زهیر بن حرب، عن سفيان بن عيينة عن الزبیر، عن سعید بن جبیر، عن ابن عباس قال: جمع رسول الله صلى الله عليه وآلہ بين الظهر والعصر من غير خوف ولا سفر، فقال: أراد أن لا يخرج أحد من أمتة. وبالاستناد عن العباس الأزرق، عن ابن عون بن سلام الكوفي، عن وهب بن معاویة الجعفی، عن أبي الزبیر مثله^٣.

در مجمع البحرين گفته شده حرج يخرج من باب علم يعلم أي ضاق يعني پغمبر صلى الله عليه و آلہ خواسته امت در حرج و مضيقه و سختی نباشند لذا فرموده جمع بين صلاتین بدون عذر نیز اشکالی ندارد. بقیه بحث بماند برای فردا إن شاء الله تعالى

والحمد لله رب العالمين و صلى الله
علي محمد و آلہ الطاهرين

خبر سوم:^٤ و عن أحمد بن محمد بن يحيى، عن أبيه، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن محمد بن سنان، عن عبد الملك القمي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قلت له: أجمع بين الصلاتين من غير علة؟ قال: قد فعل ذلك رسول الله صلى الله عليه وآلہ، أراد التخفيف عن أمتة.^٥.

خبر چهارم:^٦ وبالاستناد عن سعد بن عبد الله، عن محمد بن عبد الله بن أبي خلف، عن أبي يعلى بن الليث والي قم، عن عون بن جعفر المخزومي، عن داود بن قيس الفراء عن صالح، عن ابن عباس، أن رسول الله صلى الله عليه وآلہ جمع بين الظهر والعصر والمغرب والعشاء عن غير مطر ولا سفر، فقل لابن عباس: ما أراد به؟ قال: أراد التوسيع لامته.^٧.

خبر پنجم:^٨ محمد بن يعقوب، عن محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم عن عبد الله بن بكير، عن زرار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صلى رسول الله صلى الله عليه وآلہ بالناس الظهر والعصر حين زالت الشمس في جماعة من غير علة، وصلى بهم المغرب والعشاء الآخرة قبل سقوط الشفق من غير علة في جماعة، وإنما فعل رسول الله صلى الله عليه وآلہ ليتسع الوقت على أمتة. ورواه الشيخ بإسناده عن أحمد بن محمد مثله. ورواه الصدوق في (العلل) عن أبيه، عن سعد بن عبد الله،

^١ وسائل الشيعة، شیخ حر عاملی، ج ۳، ص ۱۶۲، ابواب مواقيت الصلاة، باب ۳۲، حدیث ۸، ط الاسلامیة.

^٢ وسائل الشيعة، شیخ حر عاملی، ج ۳، ص ۱۶۱، ابواب مواقيت الصلاة، باب ۳۲، حدیث ۴، ط الاسلامیة.

^٣ وسائل الشيعة، شیخ حر عاملی، ج ۳، ص ۱۶۱، ابواب مواقيت الصلاة، باب ۳۲، حدیث ۳، ط الاسلامیة.

^٤ وسائل الشيعة، شیخ حر عاملی، ج ۳، ص ۱۶۱، ابواب مواقيت الصلاة، باب ۳۲، حدیث ۵، ط الاسلامیة.